

Slip paa noget af sit Guld, selv om det ikke var paa den Maade, jeg nærmest tænkte mig. Formentlig er dog den Guld-eksport, der nu er foregaaet, først og fremmest sket i Bankens egen Interesse for at skaffe sig Valuta til rimelige Priser, som herhjemme kunde sælges til meget store Priser. Jeg ved det ikke bestemt, men jeg formoder, at Forholdet er dette. Jeg ud- drager imidlertid af denne Guldudførsel det Haab, at den Tid heller ikke er alt for fjern, da ogsaa andre mere direkte kan faa Gavn af Guldets, og i paakommende Til- fælde specielt Staten og Statsinstitutioner. Med disse Ord anbefaler jeg Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme, en An- befaling, som ogsaa gives paa mit Partis Vegne.

Goos: Ligeoverfor det oprindelige af Regeringen forelagte Lovforslag om Æn- dring i Oktrojen for Nationalbanken, gjorde der sig indenfor den Gruppe, jeg tilhører, samme Tvivl gældende, som ogsaa viste sig at være fremme i det andet høje Ting. Man erkender vel indenfor vor Gruppe, lige- som fra alle Sider, at der forelaa ganske særegne Forhold i Begivenhederne i Eu- ropa, som maatte medføre Krav eller Ønsker om, at der indtraadte en Lempelse i de Regler, som ellers gælder med Hensyn til Nationalbankens Seddelemmission, for at sætte den i Stand til at imødekomme de ved Forholdene meget forøgede Krav til Kredit- givningen og de Krav, som Næringslivet maatte stille til Banken under de givne Forhold. Der var altsaa i ganske særegen Grad de Omstændigheder til Stede, som er forudsatte i Oktrojen af 1907, hvori der gives Regeringen Bemyndigelse til under særlige Forhold at tilstaa Lempelser i de ellers normerede Dækningsregler for Seddel- emissionen, men kun med en Varighed paa to Aar. I Overensstemmelse hermed var der allerede truffet administrative Bestem- melser om Lempelser. Men det var rigtigt og nødvendigt, at der blev forelagt Lov- forslag derom, fordi det ikke var til at forudse, om de 2 Aar ikke var en alt for snæver Begrænsning for disse Lempelser, saa at den kunde udsætte Nationalbankens hele Holdning og Status for Fare. Det var paa den ene Side anerkendt af alle, at der krævedes Lempelser af en større Varighed end de ved Oktrojen af 1907 forudsatte, men paa den anden Side var der væsentlig Tvivl med Hensyn til Karakteren af de Lempelser, som Lovforslaget i sin oprinde- lige Skikkelse indeholdt, om de ikke var for vidtgaaende i den Retning, at de svæk-

kede den Sikkerhed, det altid maa være Formaalet at skabe for Pengesedlernes Ind- løselighed og dermed deres Betydning for Pengevesenet. Og ganske særligt ytrede der sig da i min Gruppe ligesom andet- steds Tvivl, foranlediget ved, at Lov- forslaget, som det oprindelig forelaa, ikke havde nogen bestemt Tidsbegrænsning, men skulde have en varig Karakter. Der fore- laa ikke nogen Erfaring, hvoraf man kunde se, om man kunde gøre sikker Regning paa, at de ret betydelige Lempelser, Lovforslaget vilde indføre, kunde betragtes som varige, eller om det ikke var forsigtigst og natur- ligst at udsætte Afgørelsen om en varig Forandring i Dækningsreglerne til det Tids- punkt, da man med Ro, uden at tænke paa de ekstraordinære Forhold, kunde over- veje Sagen. Alle disse Tvivlsspørgsmaal, som rørte sig, kan jeg sige, hos alle Rigs- dagsmænd, er jo blevet meget omhyggeligt gennemgaaet og debatteret i det andet høje Ting, men der er efter det Udfald, Sagen har faaet i det andet høje Ting, ingen Anledning for mig, selv om jeg i øvrigt var sagkyndig, til at komme nær- mere ind paa alle disse Spørgsmaal, thi, som det hedder i den Betænkning, som er afgivet i det andet høje Ting, man havde besluttet der, selv med Ofre af forskellige Anskuelse, at blive enig om et Lovforslag i denne Retning og besluttet det fra alle Sider, idet man indsaa, at der maatte gives Lempelser, og at det ikke gik an at lade de forskellige Anskuelse brydes saaledes mod hinanden, at der intet kom ud af Sagen. Denne Indstilling blev enstemmigt vedtaget af alle Partier, og den er ogsaa, som den nu foreligger, enstemmigt ved- taget i det andet Ting, og jeg kan kun i Tilslutning til den foregaaende ærede Taler i det hele betragte de Punkter, man saa- ledes er kommet overens om, som egnede til som Helhed at vinde Tilslutning i dette Ting.

Der er jo frem for alt opnaaet dette til Berølgelse for Tvivl med Hensyn til de foreslaaede Ændringer i Dækningsreglerne, at de har en midlertidig Karakter, vel ikke en Begrænsning til 2 Aar eller længere Tid, som vilde være utilstrækkelig, men Varighed indtil 1. Januar 1920, og det antages, at der ikke ved en saadan nogenlunde rimelig Udstrækning af Varigheden kan opstaa væsentlige Vanskeligheder for National- banken, naar den fra 1. Januar 1920 staa overfor de gamle Dækningsregler. Desuden er der paa flere omtvistelige Punkter i Regeringens oprindelige Forslag foretaget saadanne Ændringer, at der vistnok er